

ညွှန်းချက်

(က)

စာမျက်နှာ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ

ဥပဒေများ -

- ကလေးသူငယ်ဥပဒေ
- ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ
- ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
- ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေ
- ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေ

ကလေးသူငယ်၏ အသက်နှင့် ပတ်သက်သည့် အထောက်အထားများကို စိစစ်ရာတွင် ကလေးသူငယ် နည်းဥပဒေ ၆၈ ပါ ဖော်ပြထားသော အထောက်အထားများ အစီအစဉ်အတိုင်း ဦးစားပေး စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရမည်ဟု ကလေးသူငယ် နည်းဥပဒေ ၇၂ (က) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မအဲစိန် (ခ) မဟဲစိန်၏ အသက်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျောင်းဝင်မှတ်ပုံတင်စာရင်းပါ မွေးသက္ကရာဇ် အိမ်ထောင်စုလူဦးရေ စာရင်းပါ မွေးသက္ကရာဇ်နှင့် ဆရာဝန်၏ ဆေးစာတို့ ဆန့်ကျင်

(ခ) ညွှန်းချက်

ကွဲလွဲနေကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထိုသို့ ကွဲလွဲနေပါက ကလေးသူငယ် စာမျက်နှာ အသက်နှင့် ပတ်သက်သည့် အထောက်အထား များကို စိစစ်ရာတွင် ကလေးသူငယ်နည်းဥပဒေ ၆၈ ပါ ဖော်ပြ ထားသော အထောက်အထားများ အစီအစဉ်အတိုင်း ဦးစားပေး စိစစ် ဆုံးဖြတ်ရမည်ဟု ကလေးသူငယ်နည်းဥပဒေ ၇၂(က) တွင် ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မအဲစိန် (ခ) မဟဲစိန်၏ အသက်နှင့် ပတ်သက်၍ အမှုတွဲတွင် တင်ပြထားသော အထောက်အထားများ အနက် ကလေးသူငယ်နည်းဥပဒေ ၆၈ ပါ ဦးစားပေး အစီအစဉ်အရ ကျောင်းဝင်မှတ်ပုံတင်စာရင်းပါ ဖွေးသက္ကရာဇ်ဖြစ်သော ၁၀-၁၂-၁၉၉၅ ကိုသာ လက်ခံစိစစ်ဆုံးဖြတ်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် အချင်းဖြစ်ချိန်က မအဲစိန် (ခ) မဟဲစိန်၏ အသက်သည် (၁၄) နှစ် အောက် ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားပေါ်လွင်ပေသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၇၅ ပဉ္စမအချက်အရ မိန်းမကခွင့်ပြုသည်ဖြစ်စေ၊ ခွင့်မပြုသည်ဖြစ်စေ ထိုမိန်းမသည် အသက် (၁၄) နှစ်အောက် အရွယ်ရှိသူ ဖြစ်ပါက ယောက်ျားသည် မိန်းမနှင့် ကာမစပ်ယှက်လျှင် မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ညွှန်းချက်

(၇)

အခွင့်ရအာဏာပိုင်တို့က ထုတ်ပြန်သော အမိန့်များသည် မည်သည့်အခါ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ နှင့် ငြိစွန်းမှုရှိခြင်း။

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ နှင့် ငြိစွန်းရန် ဥပဒေနှင့်အညီ ထုတ်ပြန်ကြေညာရန် အာဏာရှိသော ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းက ထုတ်ပြန်သော အမိန့်များသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ပြီး အများပြည်သူအကျိုးနှင့် သက်ဆိုင်ရမည်။ ယင်းအမိန့်မျိုးကို မလိုက်နာဘဲ ဖီဆန်ခြင်းကြောင့် ဥပဒေနှင့်အညီ ခိုင်းခြင်းခံရသူကို ဟန့်တားခြင်း၊ စိတ်ငြိုငြင်စေခြင်း၊ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်မှုသော်လည်းကောင်း၊ သတ်ပုတ်နှောင့်ယှက်မှုသော်လည်းကောင်း ဖြစ်စေခြင်း သို့မဟုတ် ဖြစ်စေတတ်ခြင်း ဖြစ်ရမည်။ သို့ဖြစ်ရာ ချမ်းအေးသာစံ မြို့နယ် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌမှ ဆိုင်ခန်းများမှ ဖယ်ရှားပေးရန် ညွှန်ကြားသော်လည်း ဖယ်ရှားပေးခြင်း မပြုသည့် ဒေါ်ချောက်ယူနှင့် ဒေါ်ချောက်ဆန်တို့၏ ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ နှင့် ငြိစွန်းခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

(ဃ)

ညွှန်းချက်

ကောက်ရသောပစ္စည်း၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း သိလျက်နှင့် တာမျက်နှာ
 ပြန်ပေးရန် ငြင်းဆန်လျှင် မရိုးမဖြောင့်သော
 သဘောဖြင့် မိမိ၏ ပစ္စည်းအဖြစ် ပြောင်းလွှဲခြင်းဖြစ်၍
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃ ကို ကျူးလွန်ရာ
 ရောက်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အချင်းဖြစ်ရွှေဆွဲကြိုးကို မျိုးဝင်းက ကန်ဆယ်စဉ်
 ကောက်တွေ့ခဲ့သည် ဆိုစေပြီး၊ ၎င်းအနေဖြင့် အဆိုပါ ဆွဲကြိုးပိုင်ရှင်ကို
 စုံစမ်းနိုင်ရန်အတွက် ရယကအဖွဲ့ထံအပ်နှံ၍ စုံစမ်းရှာဖွေခဲ့ကြောင်း
 မတွေ့ရပေ။ ကိုယ်တိုင်လည်း ရွှေဆွဲကြိုးပိုင်ရှင်ကို ရှာဖွေရန် အားထုတ်
 ခြင်းမပြုဘဲ ကောက်တွေ့သည့်နေ့၌ပင် ၎င်းကလည်ပင်းတွင်
 ဝတ်ဆင်၍ သုံးစွဲခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ မကြာမီကာလတွင်
 ရွှေဆွဲကြိုးပိုင်ရှင်ဟု အဆိုရှိသူတို့က ရယကလူကြီး ဦးအေးလွင်မှ
 တစ်ဆင့် ခေါ်ယူညှိနှိုင်းကြရာတွင်လည်း ကောက်တွေ့သောပစ္စည်း
 ဖြစ်၍ မပေးနိုင်ကြောင်း မျိုးဝင်းနှင့် မိခင်ဒေါ်မြဝင်းတို့က ငြင်းဆန်ခဲ့
 သည်မှာ ထင်ရှားပေါ်လွင်နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရွှေဆွဲကြိုးကို မရိုး
 မဖြောင့်သော သဘောဖြင့် မိမိ၏ပစ္စည်းအဖြစ် ပြောင်းလွှဲခြင်း
 ပြုလုပ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃ ပါ
 ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

ညွှန်းချက်

(c)

တရားခံများအား မသင်္ကာမှုဖြင့် ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးပြီးနောက် စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်များကို အမှုစစ်ဆေးသူ အရာရှိက ပထမသတင်းပေးတိုင်ချက်အဖြစ် ရေးဖွင့် တိုင်တန်းခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅၄ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ ။

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုတွင် ဒုရဲအုပ်ချုပ်ဆန်းသည် တရားခံများအား ဖမ်းဆီးစစ်ဆေး ခြင်း၊ ရှာဖွေပုံစံဖြင့် ပစ္စည်းများ သိမ်းဆည်းခြင်းသည် အမှုအတွက် သက်သေခံချက်များ စုဆောင်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဒုရဲအုပ်ချုပ်ဆန်း အနေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားသူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကသော်လည်းကောင်း အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ တိုင်ကြားထားခြင်း မရှိသေးပေ။ ရဲအရေးပိုင် သည့်အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅၄ အရ ပထမသတင်းပေးတိုင်ချက် ရေးဖွင့်ပြီးသည်နှင့် ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅၆ အရ ယင်းအမှုကို စုံထောက်စစ်ဆေးပိုင်ခွင့်ရသည်။

တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ခြင်းဟူသည် မှုခင်းကို ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့က အရေးယူစုံစမ်းရန်အတွက် မှုခင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေယန္တရားကို စတင်သက်ဝင် လှုပ်ရှားလိုက်သည့်သဘော ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပထမသတင်းပေးတိုင်ချက်ကို အရေးယူပိုင်သည့် ပြစ်မှု၏ ပထမသတင်းအနေဖြင့် ပုဒ်မ ၁၅၄ အရ ချက်ချင်း ရေးရမည်။ တိုင်ချက်ကို ရဲအရာရှိက စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း စပြီးမှ ရေးလျှင် ၎င်းသည် စုံစမ်းထောက်လှမ်းစဉ်က သက်သေထွက်ဆိုသော ထွက်ချက်ဖြစ်၍ ပုဒ်မ ၁၅၄ အရ တိုင်ချက် မဟုတ်ရကား ထိုအချက်သည် ယေဘုယျအားဖြင့် သက်သေခံမဝင်။

(စ) ညွှန်းချက်

ရဲအရေးမပိုင်မှု စွဲဆိုချက်ဖြင့် တိုင်တန်းမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄ (၁) (ဇ) တွင် ဖော်ပြထားသော တိုင်တန်းချက် မဟုတ်၍ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (က) တွင် အကျုံးဝင်မှုမရှိခြင်း။

စာမျက်နှာ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (က) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားချက်ကို ဆန့်ကျင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း အား ဖြည့်စွက် ကုစားနိုင်သည်ဟု ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၃၇ ၌ ပြဋ္ဌာန်းထားမှု မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇၂ မှ ၁၈၈ ထိ ပြစ်ဒဏ်စီရင်ထိုက်သော ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ရာကို သက်ဆိုင်ရာ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း၏ သို့မဟုတ် ၎င်းအထက် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း၏ စာဖြင့် ရေးသား တိုင်တန်းချက်အရ မဟုတ်လျှင် အဆိုပါ ပြစ်မှုများကို မည်သည့် တရားရုံးကမျှ လက်ခံအရေးယူ ပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (က) တွင် ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။

ဒုရဲအုပ်ခင်မောင်လွင်က သက်ဆိုင်ရာ ညောင်ရွှေ မြို့နယ်တရားရုံးသို့ စာဖြင့် ရေးသား တိုင်လျှောက်ချက် ပြုခဲ့ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ရဲစခန်းသို့တိုင်ကြားပြီး ရဲစခန်းက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၀ (၁) (ခ) အရ ရဲအစီရင်ခံစာအပေါ် လက်ခံ ဆောင်ရွက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) (ဇ) တွင် “တိုင်တန်းချက်” ဆိုသည်မှာ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူကို သိသည်ဖြစ်စေ၊ မသိသည်ဖြစ်စေ ရာဇဝတ် တရားသူကြီးထံ ဤဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်စေရန် နှုတ်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ စာဖြင့်သော် လည်းကောင်း ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း

ညွှန်းချက်

(ဆ)

စာမျက်နှာ

တိုင်တန်းချက်ကိုဆိုသည်။ သို့သော် ၎င်းစကားရပ်တွင် ရဲအရာရှိတစ်ဦး၏ အစီရင်ခံစာ မပါဝင်ဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသည်။ ယင်းအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ ရဲစွဲချက်ပုံစံဟု ခေါ်သော ရဲအစီရင်ခံစာသည် တိုင်တန်းချက် မဟုတ်သည်မှာ ယုံမှားဖွယ် မရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃၇ (က) သည် တိုင်တန်းချက်၊ သမ္မာန်စာ၊ ဝရမ်း၊ စွဲချက်၊ ထုတ်ပြန် ကြေညာချက်၊ အမိန့်၊ စီရင်ချက်တွင်သော်လည်းကောင်း၊ အခြား မှုခင်းကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ချက်တွင်သော်လည်းကောင်း စစ်ဆေး စီရင်ခြင်း မပြုမီ သို့မဟုတ် စစ်ဆေးစီရင်ဆဲအတွင်း ဤကျင့်ထုံးဥပဒေ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု တစ်ရပ်ရပ်တွင်သော်လည်းကောင်း၊ အခြား မှုခင်းကိစ္စများ ဆောင်ရွက်မှုတွင်သော်လည်းကောင်း တစ်စုံတစ်ရာ မှားယွင်းမှု၊ ပျက်ကွက်မှု သို့မဟုတ် နည်းလမ်း မကျမှုကြောင့် အဆိုပါ မှားယွင်းမှု၊ ပျက်ကွက်မှု၊ နည်းလမ်းမကျမှု သို့မဟုတ် မှားယွင်း ညွှန်ကြားချက်သည် တရားမျှတမှု အမှန်တကယ် ကင်းမဲ့သွားစရာ အကြောင်းမဖြစ်ပေါ်စေပါက စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရရှိသည့် တရားရုံး တစ်ရုံးက ချမှတ်ထားသည့် မည်သည့်ဆုံးဖြတ်ချက်၊ ပြစ်ဒဏ် သို့မဟုတ် အမိန့်ကို မည်သည့် အခါ ပယ်ဖျက် ပြောင်းလဲနိုင်ကြောင်းကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်ခြင်းကို အကာအကွယ် ပေးရန် မဟုတ်ချေ။ ဥပဒေနှင့် အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်ခြင်းအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၃၇ ၏ အကာအကွယ်ကို ပေးမည်ဆိုပါက ဥပဒေ၏ ရည်ရွယ်ချက် အနှစ်သာရမှာ အဟောသိကံ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

(၉) **ညွှန်းချက်**

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၈ အရ တရားစွဲဆိုမှုတွင် ၁၉၂၂ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်မြို့တော် မြူနီစီပါယ်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ အကျုံးဝင်ခြင်း ရှိ၊ မရှိ။

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၇ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဆိုလျှင် ၁၉၂၂ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်မြို့တော် မြူနီစီပါယ်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁၄ တွင် ဖော်ပြထားသော ကာလစည်းကမ်းသတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၈ နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်သဖြင့် ရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးက တရားစွဲဆိုရန်အတွက် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားရန် မလိုဟူသော တင်ပြချက်ကို လက်ခံနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ဒေါ်ကျင်လှ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်

၁

ဗူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများ ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (ဂ) အရ ယခင်က ပြစ်ဒဏ် ကျခံခဲ့ဘူးသူ တရားခံအပေါ် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ အရ ယခုအမှုတွင် ပုဒ်မ ၁၉ (က) နှင့် တွဲပြီး ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ၊ မရှိ ။ အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ အရ ပြစ်ချက်ဟောင်းဖြင့် မည်သည့်အခါ အပြစ်ပေးနိုင်ခြင်း။

ညွှန်းချက်

(ဈ)

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာနည်းဥပဒေ ၅၇ တွင် ပြစ်ချက်ဟောင်းအတွက် တရားစွဲဆိုခြင်း၊ စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

နည်းဥပဒေ ၅၇ ၏ ဥပမာတွင် မောင်ဖြူသည် ယခင်က ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆(ဂ) အရ မူးယစ်ဆေးဝါးလက်ဝယ်ထားရှိမှုဖြင့် ပြစ်မှု ထင်ရှား စီရင်ခြင်းခံရသည်။ ၎င်းအား နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံ၍ ဘိန်းပင် စိုက်ပျိုးမှုဖြင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (ဂ) အရ တရားစွဲဆိုသည့်အခါ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃ တို့ပါ ပူးတွဲ စွဲဆိုခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း ရှင်းလင်းထားသည်။ အဆိုပါ နည်းဥပဒေ ၅၇ (က) ၏ ဒုတိယဥပမာအရ ဆိုလျှင် ပုဒ်မ ၁၆ (ဂ) အရ မူးယစ်ဆေးဝါးလက်ဝယ် ထားရှိမှုဖြင့် ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ပြီးနောက် မူးယစ်ဆေးဝါး ရောင်းချရန် အလို့ငှာ လက်ဝယ်ထားရှိလျှင်၊ သယ်ယူဆောင်ရွက်၊ တစ်ဆင့်ပေးပို့လျှင် သို့မဟုတ် လွှဲပြောင်းပေးလျှင် ၎င်းအား ပုဒ်မ ၁၉ (က) အရ အရေးယူ ရာ၌ ပုဒ်မ ၂၃ ကို ပူးတွဲခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း ရှင်းလင်းထားသည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ ယခင်ပြစ်ချက်ဟောင်းနှင့် ထပ်မံကျူးလွန်သော အမှု သည် ပုဒ်မလည်း တူရမည့်အပြင် ပုဒ်မခွဲလည်း တူရမည်။

အဆိုပါ နည်းဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်၊ ရှင်းလင်းချက်တို့အရ မူလ ခရိုင်တရားရုံးက တရားခံ ရန်နိုင်ထွန်းအား ပုဒ်မ ၁၉(က)/၂၃ အရ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ရန်နိုင်ထွန်းပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်